

TELEGRAPHUL ROMAN.

Telegraful este Duminece și Joi, la fiecare două săptămâni cu adausulu Poisoierei. — Prenumeratimne se face în Sabiu la expeditiunea foiei, preafara la c. r. poste cu bani gât prin scriitori francezi, adresate către expeditura Preștiului prenumeratului pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. n. iar pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 79.

ANULU XXIV.

Sabiu 3|15 Octombrie 1876.

telelealte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre anu anu 8 fl. și pre o jumătate de anu 4 fl. v. s. Peutru prime, si tierii straine pre anu 12 1/2, anu 6 fl.

Inseratelor se plătesc pentru întâia ora cu 7 cr. și urmă, pentru a doua ora cu 5 1/2, cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2, cr. v. n.

Situatiunea politica este și remane încă serioză. Eri și alalta-eri telegrafulu a dusu în totă patru părțile lumii scirea ca Pórt'a a propus unu armistițiu de săse luni. Diplomatia a salutat acestu evenimentu că pre unu inceputu alu pâcei definitive. N'a trecutu înse nici o di si acela'si telegrafu ne spune dela Vien'a, ca Serbi'a a declinat dela sine armistitiulu in modu oficialu. Situatiunea este dura totu cea de mai nainte. Cernăia eff, care este autorulu moralu alu acestei declinări motivéza respingerea armistitiului cu impregiurarea, ca pentru Serbi'a o campania de iérna este mai favorabile. Si alte motive se mai aducu in contr'a armistitiului. Motive, ca prin unu armistitiu asiā indelungatu Turci'a aru fi crutiata de strapatiele unei campanie de iérna; aru face in restempulu armistitiului pregatiri intensive de resbelu spre a-lu continuă in primăveră, prin urmare, pacea carea aru trebuī sa fia scopulu armistitiului totu nu aru fi asigurata.

Alta telegrama sosita eri la „Hetzg“ de aici confirma cele de pâna aci. Eata ce se dice in telegrama:

Vien'a 14 Octobre. Cestiunea orientala a intrat într'unu stadiu nou. Austri'a si Russi'a s'au invotu că cea din urma sa intre in actiune, pâna cându' Austro-Ungari'a, deocamdata române neutrala. — Circuléza sciri ca in Constantinopole a eruptu revolutiunea. Autentic in privint'a acésta încă nu se scie nimic'a.

Interesanta este telegram'a urmatore a foiei de aici "Hr. Ztg":

Bucuresci 14 Octobre. S'a ordonat mobilisarea artilleriei teritoriale românesci; intréga armat'a se va pofta dealungulu Dunărei. „S. d. Tgbllt“ amintindu in revist'a „Resbelulu“ de acestu evenimentu dice:

„Ce rol va avea armat'a româna si déca acésta, crescendu intimitatea intre Russi'a si România are sa servescă de avantgarda rusescă, precum afirma multi, pote ca este o urmare a caletoriei ministrului Bratianu la Livadi'a. Atât'a este sigur ca postarea armatei române dealungulu Dunărei contine o amenintare indreptata asupra Turciei, la care cea din urma se va vedea silita a respunde punându din parte-si trupe dealungulu Dunărei. Prin mesur'a acésta este incederatu planuita divisiunea puterilor turcesci, carea pentru Turci'a este cu atât'a mai pericolosa, cu cătu, in impregiurările de fatia ea se vede pusa in fatia unei puteri armate considerabile. Armat'a româna constă: din armat'a permanenta: 4 divisiuni cari au o fortă de 39,000 infanteria 4000, cavaleria si 124 tunuri; mai departe din armat'a teritoriala carea se imparte in dorobanti (cavaleria) 30 escadrone cu 12,120 calareti si 19,278 infanteria, formata in 9 bataliuni și 36 companii. Militiile neactive (unu felu de glote) se concentră in bataliuni 32,000 la numeru.“

Acésta armata, in totalitatea ei 206,398 combatanti pusa pe picioru de resbelu, in adeveru pote sa aiba unu rolu insemnatu in cestiunea orientului.

P. C. i se scrie din Odessa:

„Evenemintele de pre peninsula balcanica tienu cetatea nostra într'o viia agitatiune. De o parte entuziasmu-

mare pentru o eventuale interventiune a regimului nostru in favoarea creștinilor, cari traiescu sub dominatiunea turcescă, de alta parte locutorii comercianti, mai cu séma cei mai avuti, recunoscu pericolii pentru cetatea noastră maritimă, cari aru rezultă in urmă intrări Russiei in actiune, amestecandu-se in fapta in confusione peninsulei balcanice. Cu totă acestea preponderența aceia cari dorescu sa vădă ca opera eliberării se incepe cu energia. Pe fia care di se insinua voluntari pentru Serbi'a, pe fia care di suntu in portu demonstratiuni, la cari participă si grecii ce se află aici. Odi bogata de emotiuni amu avutu cu ocasiunea plecării a 300 cosaci dela Don. Populatiunea mai tota a fostu pe pioire. Toti curgeau spre strad'a italiana, de unde se miscau mai departe spre portu spre a petrece pre cosaci. Acești a cântau cântecul: „La Dunare merge cosacul“ si massele intona dimpreuna cu densii. Din mii de guri resună esclamatiunea: „Cale buna si tapte mari!“ si in fine cu totii cânta cu mare entuziasm imnul popularu.

Milionarii nostri — si in cetatea noastră nu suntu putieni — intr'o adunare *ad hoc* au conclusu a formă unu regimentu de voluntari, pre care, echipat si armat pe spesele loru, sa-lu tramita Serbiei. Dealmintrea s'au unitu sa tramita ministrului de resbelu serbescu si o suma mai mare de bani, pentru că regimentului amintit, celu putieni la inceputu, sa nu i se platéscă soldulu din cass'a statului. Inrolările s'au si inceputu. Cei mai multi voluntari suntu din Nicolaieff, Cherson, Ananieff si Bender. Esperantia ca regimentul in scurtu tempu va fi completu.

Grecii de aici, atâtă in cluburile cătu si in foile loru, au declarat că ei nu suntu indiferenti cătra sörtea slavilor si regreta, ca in momentele de fatia regimulu grecesc este passivu. Declaratia acésta a moderat fôrta ur'a intensiva ce o avea mai nante rusii cătra greci.“

Cavaleria militilor din Galitia este impartita in trei regimenter, designandu-i-se si locurile de concentratiune. Se vede dara ca pasii s'au facutu pentru organisarea amanata pre multu a cavaleriei galitane. Facuta odata organisarea acésta, Galitia va fi in stare a pune in pioire, la casu de resbelu, 97 escadrone a 150 calareti.

„Mémorial diplomatique“ a publicat dilele acéstea o interesanta dare de séma despre unu raportu alu lui Vivianu, fostu consulul generalu al Marei-Britanie in Bucuresci. Publicandu acésta dare de séma, „le Mémorial“ o insotiesce de apreciari fôrte bine-vîtoare pentru România. Estragemu si noi din acésta dare de séma părțile cari urmează:

„Guvernul englesu si celu americanu au obiceiulu de a publica in toti anii raporturi ale agentilor loru diplomatici seu consulari, prin cari dă informatiuni folositore si curiose asupra tierilor unde suntu acreditați.

„In mai multe renduri amu imprumutat acésta eselinte sorginte de informatiuni, pre cari in zadarule-aru caută cine-va aiurea; unu raportu alu lui Vivianu despre România ne procura ocasiunea de a es-

trage din nou ce-va de aici. D. Vivianu, care a fostu trimis in Egiptu, eră, nu de multu, consulul generale si agentul diplomatic al Marei Britanii in Bucuresci. Raportulu seu este scurtu, dura plinu de fapte si de cifre. Analis'a lui se va cete cu folosu.

„D. Vivianu incepe prin a stabili situatiunea românilor din punctul de vedere etnograficu; elu arata ca români n'au nimic comunu cu slavii, cari formează elementulu predominantul alu poporatiunei crestine din Turcia de Europa. Descendinti ai Dacilor subjugati de Traianu si ai colonielor trameze de acestu imperatu romanu si succesorii lui in tiéra cucerita, ei suntu de rasa greco-latina; aceasta origine reiese mai cu séma din caracterile rudimentare ale limbei ce vorbesc, care are multa afinitate cu limb'a provinciale si alte dialecte vechi italiene, cari, cu totă acestea, totu sémena mai putieni decâtua cea româna cu latin'a.

„Români, cu grecii, suntu poporul celu mai vechiu din Europa orientala. Invasiunea barbatilor a trecutu pe deasupra loru fără a-i înghiți; teritoriul ce ei ocupă astazi este acela'si pe care-lu ocupau străbunii loru in intâiul si alu doilea secolu alu erei crestine.“

Dupa ce se arăta, in scurtu, drepturile Romaniei fatia cu Turci'a, si pozitioanea neutra a tierei, raportulu trece la poporatiune, pre care o evaluează la aproape 5 milioane; ier' intinderea suprafetiei pamentului la 50,000 mile patrate, ceea ce dă in cifre rotunde 97 de locuitori la o mila patrata. Aceasta poporatiune cuprinde mai bine de 1,100,000 familii, dintre cari aproape 800,000 locuiesc afara din orasie astfelui ca celu putieni patru din cinci părți suntu intrebuintate la lucrări agricole.

Raportulu adaugă apoi ca „de si România se marginesc cu provinciile turcescă si e pusa sub suzeranitatea nominală a Portiei, turci nu se întâlnesc de locu in tiéra. Tratatele tierei interdic musulmanilor de a se asediă aci fără o nume permisiune a principelui si i lovesc de incapacitatea de a dobendî drepturi politice si naturalisatiunea româna.

„Superioritatea numerică nu este singura care inaltia pre români mai pre susu de tieri slave de cari suntu incungjorati. Principalele Valachie si Moldovei, dela contopirea loru intr'unu singuru statu, nu cedea intru nimicu statelor celor mai civile. Forma guvernului loru este monarhia ereditara, cu o constituione liberale si unu parlament electivu. Puterile ei militare consistă intr'o armata regulată de 20,000 omeni de totă armă si o rezerva compusa de dorobanti, pompieri si calerasi, in numeru de aproape 40,000, cea ce dă unu totalu de celu putienu 60,000 omeni bine esercitati....

„Nu de multu guvernul român a negociatu deadreptulu conveniuni comerciale cu mai multe puteri ale Europei, si de oare ce Engler'a se pregatesce a deschide negotiari de februarie acésta, agentul britanicu se simbolice mai cu séma a esamină sorgintele ce presinta tiéra sub punctulu de vedere alu industriei, comerciului si in deosebi alu agriculturi.

„Români suntu esentialmente unu popor care se occupă cu agricultură si crescerea vitelor. Dupa raporturile oficiale cele mai recente, 6,000,000 acri de pamentu suntu cul-

tivate cu grâne si vre-o 600,000 cu vii, tutun etc. Pasiunile si liveile ocupă 9,000,000 acri; padurile aproape 5 milioane; mai remanu preste 8 milioane de acri de destielinat.“

Raportulu dlui Vivianu enumera apoi mai multe date statistice despre numerul capitelor de vite, despre esportul de cereale, de vite etc. despre avutia minerală a tierei, despre cifrele imprumutului tierei si despre tieriile de unde ea importă. Consulul englez termină raportulu seu printre espunere sumara asupra finanțelor Romaniei; despre venituri, cheltuieli, datoria publica, stingeră ei si anuitățile căilor ferate.

„Căile ferate terminate si in exploatare ocupă o lungime de aproape 800 mile engleze si alte 130 suntu in construcție si se voru termină in cursul anului 1878. Drumurile de feru române actualmente in activitate completă linia care pleca dela Calais. Ostende seu orice altu portu pe baltică, trece prin Vien'a, Cracovi'a si Lemberg la Bucuresci si de aci la Varn'a. Intr'unu cuventu, totă căile ferate destinate a legă atlanticul seu marea baltica cu marea negra voru trebuī sa trăca prin teritoriul român. Este dar lesne de prevedutu ce folosește va trage guvernul din Bucuresci, intr'unu apropiat viitoriu, din sacrificiile ce si-a impus spre a desvoltă sistemul seu de căile ferate de mare comunicatiune.“

„U. p. A.“

In siedint'a dela 8 Octobre s'a discutat afacerea de inmunitate relativ la deputatul Dr. Svet. Miletici.

Michail Polit desfășura in discursulu seu ce-lu reproducemai la vale, principiele dreptului de inmunitate arătându insemnatace ce o are acestu dreptu pentru libertatea individuală a omului fatia cu potestatea statului care adese ori poate periclită acesta libertate din motive diverse.

Viéti'a statelor, dice Polit, a arătat adese ori in istoria momente, când statul togm'a că si individul in instinctul de conservare propria cunoștea numai legea aperări la nevoie. Acesta lege era vechi'a poruncă romana: *Salus rei publicae suprema lex esto*. Dara acesta poruncă era este si va remâne totodată un pericolul celu mai mare pentru libertatea individuală a omului fatia cu statul, căci sub protestul intereselor de statu s'a nimicitu adese ori libertatea individuală prin statu. In viéti'a modernă a statului s'a incercat togm'a individualu, cetățianul statului, a se aperă de omnipotentia statului. Legile fundamentale moderne trebuie se scutescă pre cetățianul statului fatia cu omnipotentia statului si sa-i garanteze libertatea sea personală.

Desvoltarea istorica a dreptului de inmunitate merge paralelu cu asigurarea libertății personale fatia de statu si mai multu fatia de guvernul statului. Acolo, unde se respectă legile fundamentale, unde judecatorie suntu deplinu neatinate, neatinate intr'o mesură cătu se potă resiste la o presiune morale provenită atâtă dela guvernul cătu si dela partide si chiaru dela opinionea publică, — acolo nu e lipsa de nici unu drept de inmunitate, deputatul e scutit de o vecsatiune a guvernului prin judecatorie insesi. In Anglia, in Americă,

judecatorii scutesce deplinu pe deputat si de aceea nu se simtiesce de locu lipsa unei legi de inmunitate. Pe continentu s'a desvoltatu dreptulu de inmunitate togma pentru ca esistă frică de o influentiare a guvernului asupră judecatorielor.

Dara si in Anglia era tempuri, cându judecatoriele nu se puteu sustrage dela influintă guvernului si a opinionei publice. Acăstă era pe la capetul seculului trecutu cându guvernul englez se temea ca valurile mari revolutiuni franceze vor strabate in Anglia si cându s'a facutu procese tendentiōse membrilor din „Correspondence Society“ séu din „Society for constitutional information.“ Aceste suntu procesele cunoscute si renomite de Palmer, de Muir etc. E tempulu acelă cându lordulu Justice Clerc Braxfield puté sa esclame: Aduceti-mi mai multi captivi, legea pentru densii o voi află eu.“

Oratorulu concede, ca in tempuri critice ori-ce guvern in semtiul patriotismului si sub pressiunea responsabilitătiei celei mari inaintea tierei — pote se vina in situatiune de a luă mesuri estraordinarie. Intrebarea totudină va fi numai, déca e situatiunea intr'adeveru asiā cātă se para necea luarea de mesuri estraordinarie.

Arestarea lui Miletici atinge nu numai inmunitatea de deputatu ci ea sta in legatura cu o situatiune politica mare.

In fatia cu intemplările la frontierile nóstre, guvernul avea nu numai dreptulu ci si datorintă, de a luă tóte mesurile ce le reclama siguritatea internă a Ungariei. De se restringea guvernul la acestu momentu, situatiunea in Ungaria meridionale nu se alteră. Nime nu s'a cugetat acolo la o turburare a păcei interne, serbii Ungariei cunosc datorintele cātra patria loru si le impletesc cu credință, dara guvernul a mersu cu unu pasiu mare mai departe stigmatisandu de penibile sympathia serbilor din Ungaria cātra fratii inruditi din Turcia si asemenea si actiunile ce purcedu din aceste sympathii, cu tóte ca legile unguresci nu le oprescu ier' dreptulu internatiunalu le admite pre deplinu. Guvernul din Cislaitania a lucratu altmintrea, elu a datu cursu liberu a cestoru sympathii si situatiunea in Dalmatia nu a devenitu prin acăstă mai critica.

Dara in Ungaria lucrul fu intlesu altmintrea, si ce e mai reu, lucrul s'a infatisiatu asiā cā si cändu s'aru tractă de o mare conjuratune a omladinei, care aru fi indreptata atâtua contr'a Turciei cātă si contr'a Ungariei referindu-se tóte cātă s'au disu in Ungaria meridionale asupră Turciei la Ungaria si la magiari. Am trebui sa ne chiarificāmu odata asupră omladinei. Omladin'a a fostu o societate literara cu statute sanctiunate, dela adunarea ei ambulanta in anulu 1871 in Versietiu omladin'a s'a desfintiatu prin politia si nu mai esista. Nu esista nici o confederatiune ascunsa a omladinei si guvernul n'a pututu sa descopere nici cele mai indepartate indicie despre o confederatiune ascunsa. Totu lucrul se reduce acolo, ca intre serbii din Ungaria suntu barbati cari prin presa au ōrcare influentia asupră politicei din Belgradu si Cetinie. Miletici cā redactoru siefu la „Zastava“ exercia acăsta influentia; cändu Miletici tramea din cändu in cändu unu corespondinte la Belgradu si Cetinie, acestă pe locu era divulgatu de agentu alu omladinei. Acăstă e tóta conspiratiunea cea mare a omladinei.

Dar' mai multu, Déca in Ungaria intr'adeveru esistă o conspiratiune contr'a Turciei, avemu noi legi cari interdicu acăstă? Dupa legile unguresci nu esista decătu casulu infidelitătiei relativ la o purcedere impreuna cu Turcia. Astfelu dupa principiele generali ale dreptului penalu

nici unu statu nu se semte chiamat a aperă prin legi propriie pre unu statu strainu esimandu casulu aliantiei.

Oratorulu nu aru insiră aceste lucruri, cāci ele se intielegu de sine dupa dreptulu internatiunalu si dupa principiele generali ale dreptului penalu, déca nu s'aru fi statoritu intr'unu emisu alu ministrului de interne ce stă in cea mai intima legatura cu tota afacerea deputatului Miletici, togma nisce principie chiaru opuse. In ordinatiunea ministrului de interne din 30 Iuniu a. c. se califica parteciparea imprumutulu serbescu si parteciparea voluntarilor la lupta Serbiei contr'a Turciei cā lucrări penibile, cari au de urmare arestarea. Atari lucruri abia credu ca se potu decretă pe calea ordinatiunei de penibile. Oratorulu nu cunosc nici o lege unguresca, cari aru decretă aceste fapte de penibile, dupa dreptulu internatiunalu inse aceste suntu pe deplinu permise. Numai statului neutralu cā atare nu i este permis u a ajutoră pe un'a dintre pările beligeranti; senguratecielor li sta in voia a partecipă la lupta cā voluntari. S'aru puté cită intreaga literatura a dreptului internatiunalu pentru a dovedi acăstă.

Dara nu e de lipsa a cită pre doctrinarii dreptului internatiunalu acolo unde vorbesc fapte istorice cunoscute. In resbelulu americanilor pentru libertate, in lupta de eliberare a grecilor au fostu voluntari si suntu si in resbelulu actualu al Serbiei contra Turciei veniti din diverse tieri, fără de a se trage la indoiela neutralitatea statelor respective. Dar' ministrulu de interne dice in ordinatiunea sea: ca suditorii unui statu nu li este permis u avé o politica ce se abate dela statu.

Oratorulu nu sciā ca noi suntemu dejă aliatii Turciei; intr'unu statu neutralu inse este permis u suditorii o politica divergatoră, cāci altintre tóte protestele meetingurilor din Anglia aru fi penibile. Déca ordinatiunea ministrului si de sine se pare a insufă ingrigiri, oratorulu nu poté vedé in trens'a decătu o vecsatiune din cele mai infrosciate, cāci ea s'a aplicat contr'a lui Miletici cu putere retroactiva.

Vin'a deputatului Mileticiu e propriamente pretins'a agitatiune pentru imprumutulu serbescu si pentru parteciparea voluntarilor la resbelulu serbescu turcescu. Dara Mileticiu abia puté se scie de ordinatiunea ministriale, cāci acăstă a aparutu in fóia oficiale in 4 Iuliu in Budapest'a, pre cändu Miletici fiu arrestatu in nótpea din 4 spre 5 Iuliu in Neoplant'a.

Ministrulu pres. se baséza pe interventiunea judecatoriei contr'a lui Mileticiu. Oratorulu constată faptul, admisu si de dlu ministrul pres. in comisiunea de inmunitate ca arestarea s'a intemplatu in urm'a unui telegramu indreptat de ministrulu pres. cātra comitele supremu din Neoplant'a. Procurorul de statu reg. si tribunalul reg. din Neoplant'a au intrevenu fără recusitiune judecatorésca. Oratorulu afla, ca si actulu acestă e vecsatoricu pentru ca a urmatu pre bas'a interventiunei unilaterale a guvernului.

Relativ la dreptulu de inmunitate judecatoriale au statoritu principiu, ca inmunitatea e activa numai pre tempulu siedintelor dietali dar' nu si pre tempulu ferielor. Comisiunea de inmunitate n'a acceptat acestu punctu de vedere. Dupa vechia constitutiune unguresca intrebarea nu poté fi de locu controversa, pentru ca, déca ori ce atentatul asupră persoanei deputatului si anume arestarea lui e decretata de unu *actus majoris potentiae*, asupră cācui'a in vremile vechi eră pusa pedeps'a capitale, si déca deputatul si dupa inchiderea dietei avé *salvus conductus* si era pre unu tempu inmunitu, atunci nu incapte nici o indoiela, ca inmunitatea in Ungaria avé expresi-

une legale si ca era respectata si pre tempulu ferielor. Dara in privintă acăstă nu pote obveni nici o indoiala, pentru ca prin articululu XII: 1867 s'a precisat in modu de totu claru dreptulu de inmunitate pentru delegati. Déca inca acăstă nu se referesce in acela tempu si la membrii dietali atunci s'aru nasce absurditatea, ca delegatul cā atare nu s'aru puté estradă, dar' cā deputatul dietal dă. In tempulu mai recentu amu avutu casuri numerose; Sluha, Haller etc., in cari judecatorile asteptau convenirea dietei pentru a cere estradarea. Oratorulu si pote cugetă numai unu unicu casu, in care judecatorielor nu li e posibilu se astepte invoirea dietei, acăstă e prinderea *in flagranti*. Acăstă inse nu s'a intemplatu la Miletici; elu era in patu si dormiā, (ilaritate viua), cändu s'a facutu arestarea. Unde nu obvine o fapta *in flagranti*, acolo nu esista nici pericolul cātă sa fia de lipsa a vatemă inmunitatea deputatului.

Comisiunea de inmunitate a acceptat punctul de vedere alu guvernului, ca potu obveni casuri in cari guvernul in interesulu patriei si alu binelui comunu pote vatemă inmunitatea deputatului, si asemenea casu e cändu iā responsabilitatea pentru acăstă inaintea parlamentului. Abstrandu, ca suntu lucruri, cari nu se potu acoperi prin responsabilitatea ministrilor si prin majoritatea parlamentului, oratorulu tiene acestu principiu specialu pentru Ungaria de forte periculosu. Cändu aru veni unu guvern la cărma, care aru fi supus la ore cari influenție din Vien'a, acelă aru puté dispune sa se aresteze acei deputati, cari agităza pre tempulu ferielor pentru constituituna Ungariei, cā nisce individi periculosi pentru „pacea internă“ deputatii inse, cari *remâne in parlamentu*, aru aproba fără rezerva purcederea guvernului: (Miscare viua.)

Comisiunea de inmunitate a mai statoritu unu principiu, pe care oratorulu nu-lu pote acceptă in tota intinderea sea, principiul adeca, ca ea nu trebuie se caute alte deslusiri decătu acele ce se afla dejă in acte. Din acestu punctu de vedere comisiunea cetindu gravamenulu deputatului Miletici, nu a voit u sa procéda la ascultarea in persona a acestuia, cum era datin'a pâna acum. Oratorulu nu pote admite principiul, ca comisiunea de inmunitate are sa judece casulu de vexatiune séu nevexatiune numai dupa acte, pentru a tuncii ea numai in cele mai putine casuri aru poté sa refuse estradarea.

Comisiunei de inmunitate si casu de deputatilor nu li e permis u sa functiuneze cā tribunalu, sa decida intrebarea culpabilitătiei, dara i compete pre deplinu a cerecăta ca ce pote fi substratul vexatiunei. Déca comisiunea de inmunitate se putea informa ca martorul Rancovici, abstrandu ca e in cercetare pentru falsificare de cambii, probabilu nu a fostu pre tempulu cändu Miletici a petrecutu in Belgradu, de locu acolo, ca altu martor a revocatu depunerea sea, ca n'a potutu conveni cu Lazaru Kostici, pentru acestă era atunci in Montenegro, déca comisiunea se putea informa usioru asupră tuturor acestor impregiurări, oratorulu nu priupe, pentru ce nu a potutu ea face acăstă spre a-si procură siguritate asupră momentului de vexatiune séu nevexatiune.

Dar' chiaru si din acte comisiunea de inmunitate putea se veda casulu vexatiunei. Cine e expertu cātă de cātă in procese penale va puté deosebi in data pre martorulu, a cărui depunere e basata pre autopsia, de acelă, care depune dupa unu ōrcare planu. Si depunerea martorului Rancovici e deplinu cu planu. Dar' chiaru si din cele depuse de acestu martor comisiunea de inmunitate poate se veda casulu vexatiunei. Cum

— Miletici a disu ca va dă 20—30,000 voluntari? Potestatea de statu cu totă medilócele ei de fortia nu e in stare sa dea acestu contingent.

Oratorulu nu se pote dimite mai departe in momentulu juridicu aici in parlamentu, dara togma pentru a e juristu e deplinu lamurit u asupră momentului de vexatiune.

Oratorulu declara ca intreaga inquisitiunea contr'a lui Miletici si arestarea lui nu e oportuna nici din punctu de vedere alu prudentiei (resonului) de statu. Situatiunea in Ungaria meridionale nu e de natura a reclamă mesuri estraordinarie. Togma cändu prorupse resbelalu serbesceturcescu, Miletici intr'unu articolu in „Zastava“ a datu serbilor din Ungaria consiliulu sa stea deplinu in linisice, cāci ori-ce miscare in Ungaria meridionale aru puté numai se strice causei Serbiei. Si intr'adeveru aru fi nebunia, a face situatiunea grava a Serbiei si mai grava.

In tempuri critice ori-ce guvern se nisuesce a nu face situatiunea mai incurcata. Oratorulu crede, ca arestările cele multe in Ungaria meridionale au contribuitu putienu a calmă spiritele ba ele suntu de natura mai multu a le intarită. Déca este vreun statu in Europă, apoi Ungaria trebuie sa se nesuiesca a avé mai putieni inimici si mai multi amici. Ungaria n'are lipsa sa se identifice cu Turcia si sa-si faca inimice pe tóte popórale de pe peninsula balcanului. Oratorulu celu putienu cā cetatiénu alu statului ungurescu protestéza serbatorece contr'a aliantiei cu basibuzucii si cerchezii. Turcia apartiene trecutului, ier' Ungaria trebuie sa aiba unu viitoru.

Situatiunea e togma acum forte serioșa. Aceea ce a disu oratorulu inainte cu unu anu s'a implinitu. Alianța celor trei imperati s'a prefăcutu intr'o alianta de doi imperati. Situatiunea actuale in cestiunea orientale se deosebesce in esentia de cea de pâna acum. Atunci Turcia se consideră inca capabila de reforme si s'orlea creștinilor se privea de o afacere rusescă. Acum Russi'a lucra in contilegere cu Europa. Cestiunea orientale e o cestiune mare a istoriei universale, resolvarea ei va însemna o epoca in istoria culturii. Atâtă e si-guru, ca nici unu popor nu se pote opune la rót' istoriei universale fără de a se espune pericolului de a fi sfaramat. Europa nu se va lasa de misiunea sea civilizatorica in orientul de dragul unui singur popor.

Oratorulu votéza contr'a estrădării lui Miletici si se róga a se aduce o resolutiune in sensulu petitui ce a substernut o densulu casei reprezentative.

(Va urmă.)

Scolasticu.

Imprumutāmu din „Higien'a si Scol'a“ „Observările“ de mai la vale pentru cā mai tardiu se putem publica mai cu folosu pentru ceteri „Responsulu“ la aceste observări ce ni s'a tramis u spre publicare. Cestiunea in giurul cărei se invertu aceste observări si responsulu, inspectoratul scolelor confesiunale, e destul de momentosă, pentru cā să dăm locu in colonele nóstre parerilor ce se ivescu asupră unei institutiuni, carea cu tóte ca Stat. org. a prevedut o si normato, in unele părți ale provinciei nóstre metropolitane a fostu si este inca practisata altfel.

Eata dara ce cetim in „Higien'a si Scol'a“ nr. 9 din anulu acestă:

Observări

la protocolulu adunării in reununca invitatorilor români din protopopiatele banatice (?) ancsate diecesei Aradului tienuta in Timișoara in 28 Iuniu 1876.

In acestu protocolu cetim in punctul 2. ca dlu presedinte Babesiu pune intrebarea: cum aru fi mai cu

scopu a se organisa, respective reorganisá inspectiunea scóleloru nóstre populari?

La acésta intrebare cetimur urmatorele: „D. invet. E. Andreeșcu este de parere, ca o cestiune, că acésta dela care aterna bunastarea scóleloru nóstre, existintă nóstra si desvoltarea instructiunei publice in poporu, nu pote suferi amanare si desvoltandu-si parerea sea, cu argumente combate si desapróba inspectiunea scóleloru din presinte, carea de 6—7 ani incóce s'a constatatu, ca nu corespunde greutătilor tempului, ca ea nu aduce nici pe departe fructele recerute, caci din contra scólele devenira desolate, asiá dicendu pustie.“

Apoi dupa ce adauge, ca la opinionea d-sele, manifestata in mai multe renduri pre calea diurnalului „Albină“ i s'a reflectat de cătra barbatii competinti (?) ca nu pote fi nici o vorba de vre-o organisare mai radicala a inspectiunei scóleloru, de óre-ce nu suntu bani pentru salarisarea inspectorilor, cauta ajutoriu si mantuire in urmatóri'a propunere, rugandu-se se o primesca conferintă.

Conferintă a investitorilor romani din protopopiatele banatice (?) anecstate diecesei aradane, afla cu scopu, că inspectiunea scóleloru nóstre de ocamdata sa se concréda domnilor protopresbiteri districtuali, inse numai prelângă acea, că spre garanti'a administratiunei si procederei sa se infintieze scaune inspectatoresci lângă fia-care protopresbiteru, — mare in credere! — cari scaune se constee in fia-care tractu din 4—5 investitori, alesi căte pe 3 ani prin investitorii tractului, agendele acestoru scaune avendu a fi in sfer'a scolară si inca atatu in cestiuni de disciplina, cătu si de administratiune didactica, in tocmai precum suntu ale scaunelor bisericesci in sfer'a bisericësca, totu sub presidiulu protopresbiterului.“

Ací e totu Latet angvis in herba. Scaunu investitorescu!

Cugeta dóră d. Andreeșcu si a derintii lui, ca déca inspectiunea scóleloru se va dá ierasi in mânile dd. protopresbiteri, voru prosperá scólele, se va meliorá subsistintă investitoriloru, se va desvoltá instructiunea publica in poporu, scólele nu voru mai fi desolate asiá dicendu pustie si voru aduce fructele recerute? Tare ne indoimu, ca pote cugeta acésta, cu atât'a mai putien, cu cătu inspectiunea a mai fostu in mân'a dd. protopresbiteri, ba este si acum'a in archidiæcesa si in dieces'a Caransebesiului, ba si in dieces'a nóstra, si intrebâmu facutau, si dd. protopresbiteri in caus'a acésta mai multu că inspectori mi reni, pre cari i condamna atatu de aspru d. Andreeșcu? Si cumca nu au facutu si nu voru nici face, lu in dreptâmu la caricaturele ce esisera in „Umoristulu“, „Strigoiulu“, „Gur'a satului“ si „Priculiculu“ la articulii cei multi, ce au esit si esu din căndu in căndu in tóte diurnalele nóstre despre deplorabil'a stare a scóleloru nóstre confesionali, si la articululu celu mai de aprópe de lângă Ceacov'a in Nr. 71 si 72 alu „Albinei.“ Aru fi dara de prisosu a mai aduce si alte argumente. Cumca e asiá, se vede si din propunerea d. Andreeșcu, care cu tota iubirea, ce arata dd. protopresbiteri, totusi nu se increde in omnia loru si pentru acea le pune controla de 4—5 investitori in scaunu inspectatorescu. Frumosu lucru!

Bub'a e dara scaunu inspectatorescu asemenea celui protopresbiteralu si apoi acest'a va repará tóte, numai a uitatu dlu propunatoriu; ca nu e in „Statutulu organicu“ proveditu acestu scaunu inspectatorescu. — Amu auditu in reunioanea din Aradu, cum unii din dd. investitori purtati de o ambitiune a escela preste colegii lor, cerura alegerea inspectoriloru sa se faca prin investitori, uitandu ca li platescui ei, altii ierasi cerura

subinspectori din sinulu loru; altii investitori — instructori ambulanti, cari sa umble prin comune la ospetie didactice si sa invetie pre investitorii cei mai slabii inaintea poporului, adeca sa le detraga vadi'a. Dar' partea saniora respinge tóte propunerile aceste. Acum vine si dlu Andreeșcu si propune óre-ce, ce nu pote ave nici unu scopu, decatú numai unu miroso de casta, de carea sa ne ferescă Ddieu!

Noi tienem multu pe zelulu acestoru domni, dar' nu ne sfidu a le spune, ca calea este gresita, si ceea ce vréu d-lorū precum se vede printre sire — nu e scopu ci mijlocu de a escela intre colegii sei, din cari cunoscui multi forte buni investitori, dar' modesti — cari nu sciu sa se ostenteze si pentru aceea se paru a fi ignorati.

Asi si cetitu bucurosu si argumentele d. Andreeșcu, cu cari se dice in protocolu, ca a combatutu si desaprobatu inspectiunea scóleloru din presente, si care le primi conferintă, cum se dice cu unanimitate (?) si intre strigări de „sa traiescă“ că se finu potutu face reflecțiunile nóstre, dara ni se pare ca ele suntu totu acelea, ce le insemnaramu mai susu. Bunastarea scóleloru; dă, acésta inse aterna dela inspectoar numai in lini'a a trei'a, si aci aru fi multu de vorbitu, de amu ave spatiu destulu si nu ne-amu teme, ca vomu obosi' ceteriori. Ameliorarea subsistintiei investitoriloru, si acésta aterna dela comitate si aci aru fi si mai multu de vorbitu, déca nu ne-amu teme, ca exempla suntu odisa. Scólele desolate si pustie — asiá e, dara intrebâmu pre d. Andreeșcu, pote inspectoarul dela mésa a umplea scól'a de scolari, si óre nu a observat d-lui, ca aci pôrta multa vina inspectoarui. Desvoltarea inspectamentului, dă, acésta cade in lini'a prima pre investitoru, apoi pre directorii locali, apoi pe inspectoari. Si cum va desvoltá inspectoarul inspectamentului, déca investitoriu e slabu, déca directorului locului nu-i pasa de elu, déca elu nu pote alergá in faci'a locului, că se controleze inspectamentul si sa se convinga, cum propune inspectoarul, ce metodu are, cum tracteza cu scolarii, ce disciplina tiene in scóla, ce ajutoriu capata dela comuna pentru regulat'a umblare la scóla a prunciloru, in ce relatiuni sta cu antisti'a comunala, comitetul parochialu, cu preotimea si mai alesu cu catchetii, cu parintii copiiloru, cum e grijita scól'a, are recvisitele necesarie, cărti s. a. s. a. Aceste tóte si multe altele se tienu de inspectiunea scólei si trebuie judecate in locu si de multe ori déca vremu se prospereze scól'a. Dara la acésta se cere alergarea inspectoarului acusi in un'a, acusi in alta comuna pe nesciute, se cere ospitarea lui la lectiunile, ce le tiene inspectoarul. Se ceru dñilor spese si carausia. Spesele suntu denegate, si carausia canu de regula doi cai ameriti cu unu caru de gunoiu cu unu jetiui din unu snopu de tulei, acoperit u o cerga de cai manjita, ori cu sumanul carausiului!

Poteti dara d-vosra dloru investitori entusiasmati prin d. Andreeșcu, prelângă astfelui de tractare a inspectoariloru, că se tacemu de multe alte greutăti si necuvintie, ce i intempina in diregatori'a loru onorifica si gratuita, cere dela densii, că se satisfaca chiamarei loru in tóte directiunile, si a-ti potutu primi cu inim'a curata fără nici unu resonu si preguetare argumentele d. Andreeșcu, ca inspectoari nu corespondu greutătiei tempului si prin acésta a lapedá cu tina in barbatii devotati binelui comunu, in nefatigatii amici ai scólei si a totu ce se tiene de ea, cari de vre-o 6 ani nu crutiara spese, nici ostenéa, sacrificara sanetatea si poterile sale fisice si spirituali, pentru de a satisfaca insarcinarei onorifice la care au fostu chiamati prin increderea preventabilului consistoriu diecesanu, fără se

cugetati, ca cu mânile legate nu se poate nici lucră, nici mânca, si cu picioarele inlestate nu se poate misică. — Si totusi prelângă tóte pedecile, ce se punu in calea inspectoariloru, déca vreti se fiti drepti, si nu vreti se va dati insusi testimoniu de paupertate, nu veti poté negá, ca nu s'a facutu tocmai in anii acesta o satura imensa fatia cu tempulu de mai nainte, déca nu preste totu, baremu in parte.

Pentru acea ve recomandámu, că in afacerile d-vosra si in protocoale, cari se dau publicitatéi, se fiti mai precauti, se aretati o meditatiune mai adanca, o modestia mai stricta, care caracteriseaza pre omulu inteleptu, o preguetare si indulgintia, care ar trebui se fia caracteristică inspectoariloru baremu celoru mai betrani si mai experti in sfer'a sea, si sa nu ve luati dupa nisice frumose in esterioru, dar' fără meduva si mediul si astfelui devenindu amagiti se rupeti bratiul asupr'a capetelor carunte, cari potu aretă unu trecutu plinu de activitate iutru totu ce s'a tienutu de biserică si de scóla.

Déca nu corespunde inspectiunea scolastica tuturoru recerintielor, nu e a se cautá de locu vin'a la inspectoari, ci acolo unde trebuie cautata pentruca

1. S'au facutu inspectoare multe, fără că se fia fostu unu numeru de ajunsu de individi apti pentru ocuparea loru. Dar' aci fia-mi iertatu a intrebá: suntu toti d. protopopi apti, si dupa esperintă de pâna acum'a, arata ei mai multu zelu pentru scóle?

2. S'a cerutu inspectiune gratuita, legata cu spese proprii, ce nu le pote fia-cine suportă in grati'a onorei, ce i s'a datu cu inspectoaratu. Si aci intrebâmu: face-voru dd. protopopi aceste servitie gratis? ne indoimu

3. Ca si celoru ce cunoscui, ce e inspectiunea scolastica, le suntu legate manile, precum amu aratatu mai susu.

Sinódele nóstre diecesane, au creatu posturi preste posturi, au impartit remuneratiuni pentru servitie de putina insemnata, iéra pentru servitie scolastice, nu s'au aflatu nici cându bani. Se vede dara, ca afacerile scolastice suntu si susu asiá de neconsiderate, că se nu dicu urgisite, că si josu la poporu. Ele se tracteza in sinode la finea siedintelor in ruptul capului, fara nici unu resultat si se mana dela unu sinodu la altul, că sa se studieze mai adencu, adeca că se nu se faca nimic'a.

Amu datu in anulu 1874 subscrisu si de dlu inspectoar Luc'a Calacénu unu memorandu despre scandimentele inspectiunei scolastice, in digitandu la conditiunile, prin cari s'aru puté meliorá. Si ce resultatul a avut? necetitu s'a relegatu la altu sinodu. — In consistoriu plenariu, déca nu me insiu din lun'a lui Martiu a propus Présant'a Sea Domnulu Episcopu Metianu modificarea inspectiunei scolastice care primindu-se s'au alesu o comisiune de 3, că sa faca unu proiectu. Dar' insa nu s'a facutu. Eu cunoscendu cursulu trebilor, nu m'am rediematu pe ceea, ce va face comisiunea, ci amu facutu insumi unu proiectu, in care amu aretatu pentru ce s'aru cere, că inspectoari districtuali se fia dd. protopopi si cum s'aru puté reorganisá inspectiunea scolastica, si l'amu tramisu présantiei sele spre censurare, si ce resultatul a avut, se vede din protocolulu sinodalu fatia 73 nr. 271 iéra spre studiare pâna la altu sinodu. — Asiá se lucra pentru prosperearea scólei la noi si asiá s'a lucratu de mai multi ani!

Ne vomu bucurá multu, déca d. Andreeșcu va ajunge membrulu scaunului inspectatorescu si i va succeda a dă unu sboru mai eficace inspectamentului si educatiunei publice, dar' totu odata ne luâmu libertate ai si spune, ca nici dd. protopresbiteri, cari nu suntu inspectoari facuti, ci nascutu

in puterea protopresbiteralui, nici scaunulu inspectoarescu nu voru face o jota mai multu de cătu ce s'a facutu pâna acum'a, pentru ca nu potu, ca si loru li suntu legate mânile, de si ei voru trage la tota excursiunea căte 5 f. diurne. Argumentul, pre care vréu unii sa baseze necesitatea, că protopopii se fia si inspectoari de scóla, este, ca loru le pote porunci d. episcopu, erá mireniloru nu, nu are multa insemnata, pentru ca elu va porunci protopopului, acest'a preotului directorului localu, scésta comitetului, comitetul antistieei, acésta va perde porunc'a si tréb'a va stá, unde a mai statu.

Se vede, ca domnii inspectoari nu cunoscui organele nóstre, cele de josu, nu le sciu mesurá zelul si activitatea pentru scóla, si pentru aceea in zelul bunu, dar' basatu numai pe fruse frumose cu entuziasm proprunerea conducerilorloru loru E. M. Andreeșcu in numele tuturoru inspectoariloru din protopopiatele banatice adnecstate diecesei Aradului, de si din cele mai multe cercuri nu erá nici unu representant,

— de a se concrede de o camdata inspectiunea scolastica dd. protopopi, pâna cându unii din acesti dd. inspectoari in reunioanea tienuta totu in caus'a acésta in Aradu in lun'a lui Aprilie, la propunerea modesta a inspectoariului D. P. că inspectiunea scolastica sa se concréda ierasi dd. protopopi, responsa cu cei mai multi cu o perhorescinta si strigatu: „Nu ne trebuie!“ Iéta dloru inspectoari in ce neconscientia veniti, déca nu judecati bine ceea ce faceti.

In fine fia-mi iertatu a incheia cu aceea observatiune, ca nici dd. protopopi, nici alti inspectoari, nici scaunulu inspectoarescu cu d. propunatoriu, nu voru promova inspectamentul pâna ce ne lipsescui mijlocele necesarie si ce o si mai mulu: Poterea executiva.

Branu in 9 Octombrie 1876.

Unul dintre cei mai veterani preoti din tractul protopresbiteralu al Branului fu petrecutu astazi la grópa. Preotul din Predélulu Branului Ioanu Tatulea, ajunsu la etatea de 83 ani fu chiamat de Dumnedieu la cele eterne, dupa ce in decursu de 50 ani serviu cu creditia bisericiei. Elu perdiendu consórt'a sea inca in anii dintâi dupa casatori'a sea, purtă o viétila că unu adeveratu pustnicu alu bisericiei lui Christosu. Inzestratu cu o minte sanatosa si intarit u si trupesc prin sanatatea, care pâna in anii din urma nu l'a parasit, se distinse intre toti preotii Branului prin o activitate estraordinaria, care i castiga reputatiune intre colegii sei si recunoscinta dela antestatatorii sei, cari i'lui desemnara de Nemernicu protopresbiteralu.

Pentru a servir de bunu exemplu — amintim unele din faptele sele, ce iau asigurat u numele celu bunu pentru eternitate. Biserica cea frumosa din Predélulu, că care nu mai este a dôua in Branu, este operă osteneleloru sele; pentruca neavendu comun'a cea mica a Predélului decatú o bisericu de lemn necorespondante, Ioanu Tatulea ajungendu preotu acolo — nu s'a odihnitu din'a si noptea pâna n'a zidit u biserica cea frumosa de astazi, a cărei spese le-a acoperit parte eu mila admata din Roman'a, pe unde insusi in persóna a caletorit u mai multe renduri, parte cu ajutoriulu din averea sea propria in sume considerabile pâna la 500 fl. precum adeverescu protocoalele parochiale. Mai tardi dona biserica cu unu clopotu cumpérat u pre spesele sele. De asemenea la apelulu facutu pentru contribuir benevolu la fondulu bisericei catedrale a contribuitu cu mai bine de 200 fl. si nici pe patulu dureriloru sele nu l'a parasit simtiu seu celu bunu si nobilu, căci elu neavendu copii, din averea sea adu-

nata cu lucrare dréptă și parsimonia au facut pre lângă mai multe legate în bani pentru fratii și nepotii sei, unu legatu de 200 fl. v. a. pentru fondulu bisericei parochiale din Predeal si altu legatu de 100 fl. pentru fondulu scólei centrale din Branu.

Aceste binefaceri i-au castigat pentru vecia stima nu numai la preotimea dar și la intregu poporul din tienutulu Branului. Aceasta stima s'a manifestat si la inmormantarea lui, căci prelângă poporul numerosu din tóte clasele, român si strainu, l'a petrecut 24 preoti impreuna cu dlu protopresbiteru Iosifu Baracu, care a tienut cuventul funebrau intru amintirea laudelor binemeritate ale defunctului.

Dumnedieu, care a iubit pre postul pre acestu demnu barbatu — daruindulu cu darurile sale pre postul — sa-i pórte grije si in ceealalta lume a eternitătiei, iér' noi sa-i dicem cu totii: in veci pomenirea lui!

Varietăti.

* „Curierulu de Iasi“ in Nr. 104 incepe reproducerea articulului din „Foisiór'a“ nóstra „O privire asupr'a activitătiei Asociatiunei transilvane etc.“ si o continua in cei urmatori. Cu ocaziunea acést'a comentéza articululu cu urmatórele cuvinte:

„Acestu articolu, insemmatu prin pregnanti'a judecâtiei si prin o curatenia de limba, abiá obicinuita in jurnalistic'a română, e scrisu de dlu Eugenu Brote si publicatu in Foisiór'a „Telegrafului Romanu“. Din elu se va vedea ca decenile din urma ale culturei române au in tóte părțile Daciei unu caracteru unitariu, care s'aru putea insemná cu cuvintele: irosirea (risip'a) puterilor vii ale poporului romanesc pentru crearea de forme de cultura góle si de prisosu. Dar' români din Transilvania si Ungari'a nu si-au putut face mendrele in largul loru; puterile vii ale națiuniei erau dejá angajate la o desvoltare istorica si de statu straina, impregiuare care pâna la domni'a fratiilor maghiari ni se pare pâna la unu punctu demnu de invidiatu. Absolutismulu austriacu a fostu o invederata scóla de deprimere la munca fizica si spirituala si sub acelui regimur sobru florile desierte a tenerei si neincercatei Asociatiuni aru fi facutu locu altoru flori, care sa produca simburi de propasire. Formele primite si sustinute acolo de buna voie si prin contribuir libere, la noi au fostu impute de poporului de capatinele frisate la Parisu. Poporul nostru din România are de sustinutu cu miile formele góle de cultura, in care nimic'a nu e realu decâtua plăta personalului, insarcinatu cu pisarea apei in piua si pre cându in Transilvania irosirea de puteri e restrinsa la minimulu contributiilor de buna voie, la noi urmarea acelei risipe este saraci'a si mortalitatea continua a nefericitei rase, care e silita a purtă in spate totu aparatu greoiu si netrebnicu alu semicivilisatiunei dela Dunare precum felah din Egipetu intretiene silitu teatrele si operele frantozesci ale Kedivului. Pre de alta parte bagâmu de séma, ca sórt'a ómenilor care spunu adeverulu e aceeasi la noi cá si in Transilvania: „Cine dice ca idolul trebuie sdrobitu, venditoriu este.“ De acea vedemu si pre d. Brote astepandu-se de a fi tacatu de „reu nationalistu.“

* Esamenele de oficeri ale voluntarilor de unu anu avura locu aici in Sabiu in septamâna penultima. Dintre 12 esaminandi, audim ca 9 au obtinutu calculi buni si se voru declará de apti pentru gradulu de oficeri. Intre cei din urma se afla si junele Radu Popa, juristu.

Redactoru respundietorius Nicolau Cristea.

* * Numire. D. Vasilie Georgianu, deputatu, este numitu agentu diplomaticu alu Romaniei la Rom'a.

* * La scóla româna de fete din cetaea Sabiuului se primescu eleve dela 7 ani in susu, cari au placere se primescu si in costu. Informatiunile mai detaiate se capeta la domn'a invetigatoresa Marinoviciu, strad'a Macelariului Nr. 41.

* Nenorocire. Ni se scrie din Sighisior'a: In 27 Sept. c st. v. la sosirea trenului de séra fiindu la statiunea din Sighisior'a, in petrecerea unui prea placutu óspe, dupa o pauza de 5 minute a trenului, vedu o flacara in peronu, si alergai sa vedu ce e?! audii insa lamentările, vai! de o voce cruda, si ce erá, copilit'a magazineriului calei ferate erá cuprinsa cu flacari ingroditore, si anumitu fiindu copilit'a cu servitorea in pînitia dupa petroleu cu luminarea i s'a aprinsu hain'a si in spaim'a acést'a a alergatu pre treptele pînitiiei afara in tumultu, unde i se rupse vestimentele de pe trupu.

Marti in 28 Sept. c. v. repausă baiat'a intre cele mai mari chinuri.

Burs'a de Vien'a.

Din 2/14 Octobre 1876.

Metalicele 5%	65 05
Imprumutulu nationalu 5% (argintiu)	68 —
Imprumutulu de statu din 1860 ...	195 —
Actiuni de banca	848 —
Actiuni de creditu	151 90
London	122 90
Obligationi de desdaunare Unguresci	72 75
" " Temisiorense	72 50
" " Ardelenesci	73 —
" " Croato-slavone	— —
Argintiu	103 25
Galbinu	5 88
Napoleonu d'auru (poli)	9 84
Valut'a noua imperiale germâna...	60 50

Nr. 2747 Plen.

Concursu.

Pentru conferirea urmatórelor stipendii:

a) din fundatiunea Mogaénă dôue stipendii a 475 fl. pentru asculatori de drepturi séu filosofia la vre-o universitate din afara;

b) din fundatiunea Franciscu Iosefiana;

unu stipendiu de 60 fl. pentru scolari dela gimnasiu, scóle comerciale séu reale;

c) din fundatiunea Colosiéna: unu stipendiu de 100 fl. pentru asculatori de drepturi;

patru stipendii à 60 fl. pentru scolari dela gimnasiu, scóle comerciale séu reale.

(Aceste 5 stipendii din urma se voru distribui conformu vointiei testatorei cu preferintia intre teneri români gr. or. din muntii apuseni);

se escrie concursu cu terminulu pâna la 20 Octobre (1 Nov.) 1876.

Doritorii de a se impartasi de unulu din aceste stipendii au a-si astern la consistoriulu archidiocesantu pâna la terminulu susu citatu cererile sale instruite cu urmatórele documente:

1) atestatu ca suntu romani gr. or.;

2) testimoniu scolasticu despre sporiulu facutu in studii in semestrulu espiratu;

3) atestatu validu de paupertate;

4) reversu, ca dupa absolvarea studieloru va serví in patria celu putienu 6 ani, la din contra va restitu stipendiulu primitu.

Din siedint'a plenara a consistoriului archidiocesantu gr. or. tienuta in Sabiu la 20 Sept. 1876.

Concursu.

In parochia gr. or. din Sacadate, in protopresbiteratulu Sibiului II, este de a se ocupá unu postu de capelanu lângă preotulu actualu morbosu.

Capelanulu va participa la o ju-

metate din veniturile parochiale re-mânendu ceealalte jumetate pentru parochulu morbosu.

Venitulu preste totu este din 20 jugere pammentu de aratu si fenatiu fl. 400. Din stola fl. 300. Prin urmare pentru capelanulu s'aru veni fl. 350.

Doritorii de a ocupá acestu postu de capelanu, sa-si dovedésca calificatiunea loru precisa in statutulu organicu, inaintându-si documentele la subsemnatulu oficiu ppresbiteralu pâna la 12 Octobre st. v. a. c.

Din siedint'a comitetului parochialu gr. or. tienuta in Sacadate la 26 Sept. 1876.

Comitetul parochialu gr. or. din Sacadate.

I. Popescu,

(1—3) ppresbiteru.

I. Popescu,

ppresbiteru.

Concursu.

Pentru ecuparea postului invetatorescu la scóla populara gr. ort. din Zlatn'a, se deschide concursu pâna la 10 Octobre a. c.

Emolumentele suntu:

Salariu anualu de 160 fl. v. a. din cass'a bisericei, si jumetate din venitulu cantorescu, pentru care va portá si serviciulu de cantore.

Concurrentii au de a-si substerne petitiunile subsrisului, instruite conformu prescriseloru stat. org.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

Abrudu in 10 Sept. 1876.

Ioanne Gallu

(2—3) insp. scol.

Nr. 2133 Pr.

Concursu.

Se deschide pentrnu dôue stipendie câte de 120 fl. din fundatiunea lui Gavriilu Fauru de Teiușiu.

Recententii au se astérrna recursele loru pâna in 20 Octobre st. v. a. c. la consistoriulu din Oradea-mare, instruite cu:

a.) Carte de botozu;

b.) Certificatu despre seracia;

c.) Testimoniu cu calculu eminentu despre progresulu facutu in anul precedinte scolasticu;

d.) Certificatu despre starea sanitara si purtarea morală.

Aradu, 2 Septembvre v. 1876.

Ioanu Metianu, m. p.

(3—3) episcopulu Aradului

Concursu.

Pentru ocuparea postului de Capelanu, pre lângă fórite neputinciosulu si ajunsulu la adenci betrânetie parochu Ioanu Tatulea, in parochia de clas'a a III-a gr. or. din Predealu in tract. protopresbit. alu Branului, se escrie prin acést'a, cu concessiunea maritului consistoriu archidiocesantu, concursu cu terminu pâna la 1 Noembre a. c.

Emolumentele impreunate cu menzionatulu postu de capelanu suntu jumetate din tóte veniturile parochiale.

Concurrentii au a-si tramite recusele loru pâna la terminulu pusu onoratului oficiu protopopescu alu tractului Mercurei in Mercurea.

Din siedint'a comitetului parochialu gr. or. Ocn'a infer. tienuta in Ocn'a la 19 Septembvre 1876.

Cu scirea si invoirea oficiului ppessu respectivu.

Ioanu Predoviciu,

parochu si presiedinte alu

1—3 comit. paroch.

Nr. 310 — 1876.

Concursu.

Pre bas'a bugetului preliminatu pre anulu 1876/7, din partea adunârei generale a Asociatiunei transilvane tienuta la Sabiu in 10—12 Augustu a. c. sub Nr. prot. XXVII se publica prin acést'a concursu la urmatórele stipendie.

1.) La unu stipendiu de 300 fl. v. a. destinatul pentru unu teneru, carele a absolvit u scóla comerciala secundaria, si voiesce a-si completá studie la vre-o academia comerciala.

2.) La 2 stipendii de côte 70 fl. v. a. pentru 2 asculatori de scóle reali din patria.

2.) La 2 stipendii de côte 70 fl. v. a. pentru 2 teneri, cari cercetáza scóla comerciala inferiora.

4.) La unu ajutoriu de 20 fl. v. a. pentru gimnasisti ori realisti din fundatiunea studiosului de a V clasa gimnasiala Emiliu Dionisiu Basiot'a Motiu Dembulu din Abrudu, cu observarea, ca conformu literelor fundatiunali, la obtinerea acestui ajutoriu, vorá preferintia studentii din muntii apuseni, ori din fostulu districtu alu Naseudului.

Terminulu concursului se defige pre 31 Octob. c. n. a. c.

Concurrentii la amentitele stipendie au sa-si substerne incóce concursele loru pâna la terminulu indigitatu, provedeute cu atestatu de botezu si de paupertate si cu testimoniu de pre semestrulu alu II-lea alu anului scolastecu 1875/6.

Din siedint'a ordinaria a comitetului Asociatiunei transilvane tienuta in Sabiu la 19 Sept. 1876.

(2—3)

Edictu.

Ioanu Nicolae Valcanu din Poiana ctulu Sabiuului, — carele de 5 ani si siese luni a parasit u pă femeia sea An'a Ioanu Valcanu fără a se sci loculu petrecerei lui presinte, — se cițea a se presentá in terminu de unu anu si o di si anumitu pâna in 20 Sept. 1877, inaintea subsemnatului scaunu ppresbiteralu căci la la din contra procesulu divertialu pornit u asupr'a-i se va pertractá si decide si in absentia lui.

Mercurea 10 Sept. 1876.

Scaunulu ppresbiteralu gr. or.

al. Mercurei.

I. Drocu,

1—3 adm. prot.

Pentru economii de oi.

In Puszta Szt. Mihai lângă Hue-dinu (Banfi Hunyad) nu departe de Clusiu se primescu pâna la 3000 oi pre tempulu de érna de acum'a pâna in 21 Martiu cal. nou la pasiune cu pretiulu de 50 cr. v. a. iér' intemplându-se se aiba lipsa de fenu 1 fl. 50 cr. de fiesce care oaia.

Voitorii de a duce oile acolo se potu adresá séu in Sibiul la negotiatoriulu dlu Rafaelu Nurisan in piatiulu celu mare, séu la inspectorulu mosiei dlu Bangi Sandoru in Puszta Szt. Mihai.

3—3

Editur'a si tipariulu tipografiei archidiocesane.